

**Az Efeteio Athinon (Görögország) által 2006. november 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Kokkoris D. Tsanas K. E.P.E. és társai kontra Glaxosmithkline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Pharmakeftikon Proiondon**

(C-477/06. sz. ügy)

(2007/C 20/12)

Az eljárás nyelve: görög

## A kérdést előterjesztő bíróság

Efeteio Athinon

## Az alapeljárás felei

Felperes: Kokkoris D. Tsanas K. E.P.E. és társai

Alperes: Glaxosmithkline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Pharmakeftikon Proiondon

## Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Abban az esetben, ha egy erőfölényben lévő vállalkozás az export korlátozása, és így a párhuzamos kereskedelem által okozott kár mérsékelése érdekében, megtagadja a gyógyszer-nagykereskedők által leadott teljes rendelésmennyiség teljesítését, a teljesítés megtagadása per se erőfölénnyel való visszaélésnek minősül-e az EK 82. cikke értelmében? A fenti kérdésre adott választ befolyásolja-e az a tény, hogy a párhuzamos kereskedelem különösen nagy haszonnal jár a gyógyszer-nagykereskedők részére, az állami beavatkozás következtében az Európai Unió különböző tagállamainak területe közötti árkülönbségekből adódóan, másképpen fogalmazva az a tény, hogy a gyógyszerpiac nem tekinthető működő versenypiacnak, hanem egy nagy részben állami beavatkozás által meghatározott rendszerről van szó? Végső soron köteles-e a nemzeti versenyhatóság a közösségi versenyszabályokat ugyanolyan módon alkalmazni működő versenypiacok, illetve olyan piacok esetében, ahol a verseny az állami beavatkozás folytán torzul?
- 2) Amennyiben a Bíróság úgy dönt, hogy a fentiekben kifejtett indokok alapján a párhuzamos kereskedelemnek az erőfölényben lévő vállalkozás általi korlátozása nem minden esetben minősül az erőfölénnyel való visszaélésnek, hogyan lehet az esetleges visszaélést megállapítani?

Különösen:

- 2.1 Megfelelő szempont-e a vizsgálathoz az a százalékos arány, amellyel a rendes hazai fogyasztást meghaladják a rendelések, illetve az erőfölényben lévő vállalkozás által elszenvedett kár aránya a teljes bevételhez és a teljes nyereséghez képest? Amennyiben igen, hogyan kell a fenti százalékos arány és az elszenvedett kár – az utóbbi a bevétel és a teljes nyereség aránya – azon mértékét meghatározni, amely felett a vizsgált gyakorlat már visszaélésnek minősül?
- 2.2 Az érdekek kiegyensúlyozására törekvő megközelítés megfelelő-e, és amennyiben igen, melyek az összehasonlítandó érdekek?

Különösen:

- a) Befolyásolja-e a választ az a tény, hogy a végső fogyasztó/beteg csak csekély mértékben részesül a párhuzamos kereskedelem anyagi előnyeiből; és
  - b) Figyelembe kell-e venni, és ha igen, milyen mértékben a társadalombiztosítási szervezeteknek gyógyszerkészítmények alacsonyabb ára vonatkozásában fennálló érdekeit?
- 2.3 Milyen más szempontok és megközelítési módok megfelelőek a jelen esetben?

**Az Efeteio Athinon (Görögország) által 2006. november 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Kokkoris D. Tsanas K. E.P.E. és társai kontra Glaxosmithkline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Pharmakeftikon Proiondon**

(C-478/06. sz. ügy)

(2007/C 20/13)

Az eljárás nyelve: görög

## A kérdést előterjesztő bíróság

Efeteio Athinon

## Az alapeljárás felei

Felperes: Kokkoris D. Tsanas K. E.P.E. és társai

Alperes: Glaxosmithkline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Pharmakeftikon Proiondon

## Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Abban az esetben, ha egy erőfölényben lévő vállalkozás az export korlátozása, és így a párhuzamos kereskedelem által okozott kár mérsékelése érdekében, megtagadja a gyógyszer-nagykereskedők által leadott teljes rendelésmennyiség teljesítését, a teljesítés megtagadása per se erőfölénnyel való visszaélésnek minősül-e az EK 82. cikke értelmében? A fenti kérdésre adott választ befolyásolja-e az a tény, hogy a párhuzamos kereskedelem különösen nagy haszonnal jár a gyógyszer-nagykereskedők részére, az állami beavatkozás következtében az Európai Unió különböző tagállamainak területe közötti árkülönbségekből adódóan, másképpen fogalmazva az a tény, hogy a gyógyszerpiac nem tekinthető működő versenypiacnak, hanem egy nagy részben állami beavatkozás által meghatározott rendszerről van szó? Végső soron köteles-e a nemzeti versenyhatóság a közösségi versenyszabályokat ugyanolyan módon alkalmazni működő versenypiacok, illetve olyan piacok esetében, ahol a verseny az állami beavatkozás folytán torzul?

2) Amennyiben a Bíróság úgy dönt, hogy a fentiekben kifejtett indokok alapján a párhuzamos kereskedelemnek az erőfölényben lévő vállalkozás általi korlátozása nem minden esetben minősül az erőfölénnyel való visszaélésnek, hogyan lehet az esetleges visszaélést megállapítani?

Különösen:

2.1 Megfelelő szempont-e a vizsgálathoz az a százalékos arány, amellyel a rendes hazai fogyasztást meghaladják a rendelkezések, illetve az erőfölényben lévő vállalkozás által elszenvedett kár aránya a teljes bevételhez és a teljes nyereséghez képest? Amennyiben igen, hogyan kell a fenti százalékos arány és az elszenvedett kár – az utóbbi a bevétel és a teljes nyereség aránya – azon mértékét meghatározni, amely felett a vizsgált gyakorlat már visszaélésnek minősül?

2.2 Az érdekek kiegyensúlyozására törekvő megközelítés megfelelő-e, és amennyiben igen, melyek az összehasonlítandó érdekek?

Különösen:

a) Befolyásolja-e a választ az a tény, hogy a végső fogyasztó/beteg csak csekély mértékben részesül a párhuzamos kereskedelem anyagi előnyeiből; és

b) Figyelembe kell-e venni, és ha igen, milyen mértékben a társadalombiztosítási szervezeteknek gyógyszerkészítmények alacsonyabb ára vonatkozásában fennálló érdekeit?

2.3 Milyen más szempontok és megközelítési módok megfelelőek a jelen esetben?

– állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel a Landkreis Rotenburg (Wümme), Harburg, Soltau-Fallingb. és Stade vonatkozásában közvetlenül a Stadtreinigung Hamburggal kötött hulladékélesztésre irányuló szolgáltatási szerződést, és e szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződés vonatkozásában nem írt ki a közösség egész területére kiterjedő nyílt vagy meghívásos közbeszerzési eljárást – nem teljesítette a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv <sup>(1)</sup> 8. cikke és III-VI. címe összefüggő rendelkezéseiből eredő kötelezettségeit.

– a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

### Jogalapok és fontosabb érvek

Négy alsó-szászországi Landkreis 1995. december 18-án hulladékélesztésre irányuló szolgáltatási szerződést kötött a Stadtreinigung Hamburggal, amely közjogi intézmény. A szerződés megkötésére a Bizottság szerint az odaítélési eljárás lefolytatása és a közösség egész területére kiterjedő ajánlati felhívás nélkül került sor.

A Landkreis-ok közjogi ajánlatkérőnek minősülnek, a jelen szerződés pedig írásbeli, visszatérő, szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződés, amely átlépi a 92/50/EGK irányelv alkalmazása szempontjából irányadó küszöbértéket, és ezért az irányelv hatálya alá tartozik.

Az a körülmény, hogy a Stadtreinigung Hamburg mint közjogi intézmény a 92/50/EGK irányelv értelmében maga is közjogi ajánlatkérőnek minősül, semmit nem változtat azon a tényen, hogy a jelen szerződés ezen irányelv hatálya alá tartozik: amint a Bíróság kimondta, a közbeszerzési irányelveket minden olyan esetben alkalmazni kell, amikor valamely közjogi ajánlatkérő olyan intézménnyel szándékozik szerződést kötni, amely különbözik tőle, és tőle elkülönülő döntési jogkörrel rendelkezik.

Nem ismeretes olyan tény, amely indokolná a jelen szerződés szabadon, tárgyalásos eljárással, hirdetmény közzététele nélkül történő odaítélését.

A Bizottság a szövetségi kormány azon álláspontját sem tudja osztani, amely szerint a helyi együttműködések, amelyek a helyi önkormányzathoz való jogból erednek, a választott jogi formától függetlenül nem vonatkoznak a közbeszerzési jogszabályok. A helyi önkormányzathoz való jog ugyanis nem vezethet oda, hogy helyi testületek figyelmen kívül hagyhatják a szerződés nyilvános odaítélésére vonatkozó szabályokat. Ha ezek a testületek szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződéseket kötnek más intézményekkel, még ha azok közjogi ajánlatkérők is, e szerződések a közbeszerzési jogszabályok hatálya alá tartoznak. A német kormány továbbá nem tudta bizonyítani, hogy a jelen szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződést műszaki okokból kizárólag egy bizonyos szolgáltatónak lehetett odaítélni.

### 2006. november 24-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-480/06. sz. ügy)

(2007/C 20/14)

Az eljárás nyelve: német

#### Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: X. Lewis und B. Schima, meghatalmazottak)

Alperes: a Németországi Szövetségi Köztársaság

#### Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság